

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

ปีพระสงฆ์

พระสงฆ์เป็น :

- ความรักแห่งดวงพระทัยของพระเยซูเจ้า
- มิตรของพระคริสตเจ้า
- ซึ่งพระองค์ทรงเรียกทรงเลือกและส่งออกไป

2010

วันอาทิตย์ที่ 29 พฤศจิกายน 2009 ปีที่ 44 ฉบับที่ 2392

วาติกันที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จฯ ปี C

พระวาจา (ลก 21:25-28, 34-36)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า

"จะมีเครื่องหมายในดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวต่าง ๆ ชนิดต่าง ๆ บนแผ่นดินจะทนทุกข์ทรมานลงจนหนักห่อเหี่ยวถึงท้องทะเลที่ปั่นป่วน มนุษย์จะสละไปเพราะความกลัว และหวั่นใจถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในโลก เพราะสิ่งต่าง ๆ ในท้องฟ้าจะสั่นสะเทือน หลังจากนั้นประชาชนทั้งหลายจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์ เสด็จมาในก้อนเมฆ ทรงพระอาภาภและพระสิริรุ่งโรจน์ยิ่งใหญ่มาก เมื่อเหตุการณ์ทั้งปวงนี้เริ่มเกิดขึ้น ท่านทั้งหลายจงยืนตรง เงยหน้าขึ้นเถิด เพราะในไม่ช้าท่านจะได้รับการปลดปล่อยเป็นอิสระแล้ว"

"จงระวังไว้ให้ดี อย่าปล่อยใจของท่านให้หมกมุ่นอยู่ในความสนุกสนานรื่นเริง ความเมามายและความกังวลถึงชีวิตนี้ มิฉะนั้น วันนั้นจะมาถึงท่านอย่างฉับพลัน เหมือนบ่วงแร้ว"

หลาน

สร้างอุทิศแด่ อัมณา ปราณี ชัยเจริญ (ครบ 14 ปี)

และญาติพี่น้องที่ล่วงลับ

เพราะวันนั้นจะลงมาเหนือทุกคนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดิน ท่านทั้งหลายจงตื่นเฝ้าอธิษฐานภาวนาอยู่ตลอดเวลาเถิด เพื่อท่านจะมีกำลังหนีพ้นเหตุการณ์ทั้งปวงที่จะเกิดขึ้นนี้ไปยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์บุตรคนหัวขวานได้”

หัวข้อ	พระคริสตเจ้าจะเสด็จมาแล้ว
ธรรมล้ำลึก	พระคริสตเจ้าผู้ทรงความยุติธรรม คือ องค์ความหวัง
ท่าที	การตื่นเฝ้าภาวนาและการเป็นอิสระจากความกลัว
การดำเนินชีวิต	เราจะดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์ ยึดมั่นในการกระทำความดี พ้นจากความกลัว และทำตนให้พ้นจากพิษณาการของโลก

บทอ่านที่หนึ่ง : - ยรม 33:14-16

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะให้หน่อแห่งความชอบธรรมแตกออกมาสำหรับดาวิด เมื่อถึงวันนั้น ความซื่อสัตย์ ความชอบธรรม ความรอดพ้น และความสงบสุขจะบังเกิดขึ้นบนแผ่นดิน

บทอ่านที่สอง : - 1 ธส 3:12 - 4:2

นักบุญเปาโลเตือนเราให้ดำเนินชีวิตอย่างดี เพื่อรอคอยการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสตเจ้า

พระวรสาร : - ลก 21:25-28, 34-36

พระเยซูเจ้าจะเสด็จมาในก้อนเมฆ ทรงพระอาณัติและพระสิริรุ่งโรจน์ยิ่งใหญ่ เราจึงต้องตื่นเฝ้าและอธิษฐานภาวนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อรอคอยการเสด็จกลับมาของพระองค์

ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 29 พฤศจิกายน ค.ศ. 2009

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	ขับขาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	ทอสุทจน์	คามิลเลียน	คุณสุภาภรณ์ - คุณกัญญา	คุณชวลิต	คุณมาลี
09.00 น.	ทอเจ้าวัด	ยวชน	ยวชน - ยวชน	ยวชน	ยวชน
19.00 น.	ท่อนพอล	ธิดาแม่พระ	คุณพรณิธิ - คุณดวงเดือน	คุณบัวอา	คุณจุฑาภรณ์

- - จากพระวาจาชีวิต - -

พระวรสารโดยนักบุญลูกา บทที่ 21 เป็นตอนที่ "เข้าใจยาก" ตอนหนึ่ง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าลูกา นำความคิดที่แตกต่างกันถึง 4 เรื่อง มารวมไว้ในบทเดียวกันจนเกี่ยวพันกันเสมือนเป็นเรื่องเดียวกัน ความคิดทั้งสี่เรื่องได้แก่

1. วันของพระเจ้า

ชาวยิวแบ่งเวลาออกเป็น 2 ยุคคือ ยุคปัจจุบัน เป็นยุคที่เต็มไปด้วยบาปและความชั่วร้าย ไม่มีทางใดจะเยียวยาให้ดีขึ้นได้ ต้องทำลายให้สิ้นซากสถานเดียว

และ ยุคใหม่ เป็นยุคทองของพระเจ้าและชาวยิว พระเจ้าจะครองราชย์ชั่วนิรันดร์เหนืออาณาจักรใหม่ที่เปี่ยมด้วยความยุติธรรมและสันติ ส่วนชาวยิวจะเป็นใหญ่เหนือชนชาติอื่น แต่ก่อนจะถึงยุคใหม่ จำเป็นต้องผ่าน "วันของพระเจ้า" เสียก่อน "วันของพระเจ้า" เป็นวันแห่งความน่าสะพรึงกลัวสุดประมาณ จะมาถึงอย่างฉับพลันโดยไม่ทันรู้ตัว เป็นวันที่ท้องฟ้าจะมีมืดมิด สันตะเทือน และโลกจะแตกเป็นเสี่ยงๆ ชาวยิวทุกคนในสมัยของพระเยซูเจ้าต่างรู้จักภาพเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวที่จะเกิดขึ้นเป็นอย่างดี

2. คำทำนายถึงความพิบัติของกรุงเยรูซาเล็ม

หลังจากถูกกองทัพโรมันล้อมอยู่นานจนประชาชนพากันอดอยากหิวโหย ถึงขั้นต้องกินเนื้อพวกเดียวกันเองเป็นอาหารประทังชีวิต ที่สุด ในปี ค.ศ. 70 กรุงเยรูซาเล็มก็ถูกทำลายพินาศย่อยยับจนเกือบจะเรียกได้ว่าไม่มีหินก้อนใดเลยที่ไม่ถูกทำลาย โยเซฟุส นักประวัติศาสตร์ชาวยิว บันทึกไว้ว่ามีผู้เสียชีวิตมากอย่างเหลือเชื่อประมาณ 1,100,000 คน อีกประมาณ 97,000 คน ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย พระวิหารศักดิ์สิทธิ์ถูกเผาไฟและปล่อยให้ร้างว่างเปล่า ถือเป็นการสิ้นสุดของชนชาติยิว

3. การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสตเจ้า

พระศาสนจักรตั้งแต่เริ่มแรกได้เฝ้ารอวันเสด็จมาของพระคริสตเจ้า จนคริสตชนบางคนถึงกับไม่เป็นอันทำมาหากิน แต่เนื่องจากกำหนดเวลาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้ "ไม่มีใครรู้เลย ทั้งบรรดาทูตสวรรค์ และแม้แต่พระบุตร นอกจากพระบิดาเพียงพระองค์เดียว" (มก 13:32) ภาพเหตุการณ์ใน "วันของพระเจ้า" ที่แสนจะน่ากลัวจึงถูกนำมาใช้อธิบายสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เมื่อพระเยซูเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้ง

4. การเบียดเบียนที่จะเกิดขึ้น

พระเยซูเจ้าทรงทำนายถึงความทุกข์ทรมานที่คริสตชนจะต้องแบกรับ เพื่อเป็นพยานยืนยันถึงพระองค์

ความคิดที่แตกต่างกันทั้ง 4 เรื่องนี้ มิได้บันทึกแยกออกจากกันอย่างชัดเจน แต่ถูกนำมารวมไว้ที่เดียวกันจนแทบจะแยกออกจากกันไม่ได้ นี่คือสาเหตุที่ทำให้พระวรสารวันนี้ฟังดูน่ากลัวและ “เข้าใจยาก” กระนั้นก็ตาม เป้าหมายของพระวรสารวันนี้ถือว่าชัดเจน

ลัทธิปรัชญาแบบ Stoics สอนว่า ทุกสามพันปีโลกจะถูกเผาผลาญด้วยไฟบรรลัยกัลป์ แล้วถือกำเนิดขึ้นใหม่พร้อมกับประวัติศาสตร์หน้าใหม่ เท่ากับว่าประวัติศาสตร์หมุนเป็นวงกลมซ้ำซากทุกสามพันปีโดยไม่ได้เคลื่อนที่ไปไหน มนุษย์ทุกคนต่างย่ำอยู่กับที่ตลอดเวลาที่หมุนอยู่กับที่อย่างไร้จุดจบและปราศจากเป้าหมาย แต่พระวรสารวันนี้สอนว่า ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติกำลังมุ่งไปสู่เป้าหมายที่แน่นอน นั่นคือ “การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสตเจ้า” หมายความว่าโลกจะมีวันสิ้นสุด พระเยซูคริสตเจ้าจะเสด็จมาพิพากษาทั้งผู้เป็นและผู้ตาย และพระองค์จะเป็นเจ้านายเหนือสรรพสิ่ง ส่วนเรื่องวันและเวลาที่พระองค์จะเสด็จกลับมานั้น เราไม่จำเป็นต้องรู้ และไม่จำเป็นต้องถกเถียงหรือคาดเดาให้เสียเวลาเปล่าๆ เพราะแม้แต่พระเยซูเจ้าเองก็ไม่ทรงทราบ และทรงปล่อยให้เป็นเอกสิทธิ์ของพระบิดา ที่จะดำเนินการตามพระประสงค์ของพระองค์แต่เพียงผู้เดียว

นอกจากที่เราจะต้อง “เตรียมพร้อม” ดónรับเทศกาลพระคริสตสมภพซึ่งเป็นการระลึกถึงการประสูติของพระเยซูเจ้าพระผู้ไถ่ของเราแล้ว เรายังต้อง “เตรียมพร้อม” ดónรับการเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งของพระเยซูคริสตเจ้าผู้พิพากษาของเราอีกด้วย เราต้องเตรียมพร้อมด้วยการ “อธิษฐานภาวนาอยู่ตลอดเวลา” และ “ทำหน้าที่ของเราแต่ละวันให้ดีที่สุด” เพื่อว่าเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา เราจะสามารถ “ยืนตรง เงยหน้าขึ้น เพราะได้รับการปลดปล่อยเป็นอิสระแล้ว”

- - ข้อตั้งใจ - -

1. ข้าพเจ้าจะเตรียมตัวต้อนรับองค์พระผู้ไถ่อย่างดี ด้วยการอธิษฐานภาวนาให้มากขึ้น
2. ข้าพเจ้าจะพยายามทำหน้าที่ของข้าพเจ้าให้ดีที่สุด
3. ข้าพเจ้าจะดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์ และยึดมั่นในการกระทำความดี

ชาวชกยุคเวลา

ในตอนคำ ฉันโยนหนังสือสองสามเล่มลงบนโต๊ะอย่างเบื้อน่าย เวลาอีกไม่กี่เดือนก็ถึงฤดูสอบที่เราจะคัดเลือกพวกเราหนึ่งในจำนวนผู้สมัครเป็นแสนๆ คน ใ้กับไปเรียนในที่ใดๆ ที่ชื่อว่า มหาวิทยาลัย ไม่รู้เหมือนกันว่าเรื่องราวอย่างนี้เริ่มต้นขึ้นที่ไหน ฉันเพียงแต่รู้สึกเหมือนว่ามีคนเอารั้วยาวๆ สองแถมมาถักเ็นห่วงกว้างให้เป็นทางเดินแคบๆ แล้วก็ต้อนพวกเราให้เข้าไปเียบลเสียดกันเดินตามทางเดินแคบๆ นั้น และเมื่อถึงปลายทาง เขาก็เปิดประตูรับเราไม่หมดทุกคน คนที่ได้มีโอกาสดำเนินไปก็เป็นเรื่องที่ดี ส่วนคนที่ไม่ได้ผ่านเข้าไป แะละ...มันคงแย่มากทีเดียว จริงอยู่ แม้จะมีทางเลือกอื่นสำหรับบางคนที่จะตัดสินใจหลุด หรือป็นร้วออกไปข้างนอกเพื่อหาทางเดินที่ดีกว่า ฉันเองก็อยากเป็นอย่างนั้นบ้าง แต่ฉันยังไม่เก่งและกล้าพอ ฉันอาจคงเคยชอบโต๊ะ ไล่ปลายนิ้วไปตามสันหนังสือที่ตั้งเรียงรายเป็นแถวยาวรอให้อ่าน ต้องลองสูดสู...สักครั้ง แต่อีกใจหนึ่งก็คอยบอกว่าเดี๋ยว...ยังช้เกียจอยู่ ขออะก่อน ขอลูทวิ.ก่อน ขอไปเที่ยวก่อน ฯลฯ เวลาเป็นปีที่เขาเตรียมใจให้เรเตรียมตัว จึงผ่านไปอย่างไม่เป็นจีนเป็นอัน เพราะความเลื่อยซาของฉันเอง

อากาศกำลังดี ฉันทั้งตัวลงบนเตียงนอนที่คลุมด้วยผ้าขนหนูลายขนนกนางนวลสีเขียว เห็นหนังสือกองโตที่ยังค้างการรอให้ฉันไปอ่าน หัดลมขยายส่งเสียงครางเบาๆ แล้วฉันก็กลับไป พบตัวเองอีกที่หัวนอนอาคารหลังใหญ่ ดูเหมือนจะสร้างด้วยหินอ่อนลึกลับและคล้ายสถาปนาศาสตร์ มีบันไดหินสีขาวเป็นมันวับเรียงรายเป็นขั้นๆ สุดบันไดชั้นสุดท้ายมีประตูกระจกติดฟิล์มกรองแสงเข้ม มีป้ายแผ่นหนึ่งแขวนไว้ตรงประตูเขียนข้อความว่า มีเวลาขายฉันไหมใจว่าเป็นเพราะความอยากรู้อยากเห็น หรือเพราะอะไรกันแน่ ที่ทำให้พาทั้งสองข้างก้าวขึ้นไปบนอาคารหินอ่อนแห่งนี้ เมื่อเอื้อมมือผลักประตูกระจกเข้าไป โอเอะของเครื่องปรับอากาศก็ปะทะร่างกาย สดๆ เ็นน้ำไอโดงและสวยงาม ดูราวกับห้องรับรองชั้นดี มีโต๊ะไม้สีเข้มตัวยาว มีกองแฟ้มเอกสารเรียงรายอยู่บนโต๊ะ ชายหนุ่มคนหนึ่งประจำโต๊ะเอย่ยักทักทายฉัน ทำทางเขากลับและเ็นมิตร “สวัสดีครับ” “ค่ะ” ฉันตอบรับคำเขาเบาๆ “ผมคิดว่าว่าคุณคงจะไม่ไ้มาซื้อเวลา ทำทางคุณยังเป็นเด็กอยู่เลย อายุคงยังไม่เกินยี่สิบ” “ฉันไม่ได้มาซื้อเวลาหรอกค่ะ” ฉันตอบไปทั้งๆ ที่ยังไม่แน่ใจว่าสินค้า หรือบริการอะไรกันแน่ที่เขาถักถักขายอยู่ “ฉันแค่อยากมาดูผู้คนที่เ็นการซื้อขายของคุณเท่านั้น”

“ตามสบายเลยครับ” เขายังอย่างมีไมตรี “เชิญนั่ง” เขาหายมือไปทางโพงพุดที่ตั้งอยู่ชิดผนังด้านหนึ่ง ฉันจึงถอยไปทางชุดตัวองนั่ง

ลูกค้าคนแรกที่ฉันพบในอาคารชาวเวลา คือชายร่างเล็กผอมเกร็ง ผมยาวโพโลน ใบหน้าซีดเผือก เขาพยุงตัวให้ก้าวผ่านบันไดที่ละชั้นๆ อย่างลำบากยากเย็น จนกระทั่งผลึกประตู มหาหุตุยีนตรงหน้าชายชาวเวลา

“ผมมาขอซื้อเวลาที่ผ่านมาไป...ห้าปี” น้ำเสียงเขาแหบแห้งและอั่นหวั่นอย่างคนที่กำลังป่วยหนัก “ผมขอถามว่าผมมาหาเขาไปห้าปี ไม่อย่างนั้นแล้วโรคนี้คงยังวิธีรักษาให้หายได้”

คนต่อมาเป็นชายหนุ่มหน้าตาดี แต่งตัวสะอาดสะอ้าน เพียงแต่ว่าดูหม่นหมองและหมดหวัง... “ขอซื้อเวลาสามเดือน” เขาพูดกับชายขายเวลา “คุณรู้ไหมผู้หญิงที่ผมรัก เธอไปเมืองนอกเมื่อสามเดือนก่อน เราคบกันมาเป็นปี แต่ผมก็ยังไม่เคยบอกรักเธอ ทั้งๆ ที่รักเธอมาก เธอไปโดยไม่รู้อะไรเลย” ชายขายเวลาที่มีท่าทางเห็นใจ

ฉันคิดว่าเขาเป็นนักขายเวลาที่มีความอดทนมากทีเดียว เขาต้องพบลูกค้าที่ลืมนแล้วแต่มีปัญหาต่างๆ กันไป พร้อมๆ กับเสียสละขายแทนผู้ชายคนนี้ ที่เขาผ่านเวลาร่วมปีไปโดยเปล่าประโยชน์ แล้วหนึ่งจะมาเห็นคุณค่าของเวลาเหล่านั้น เมื่อมันผ่านไปแล้ว ยังไม่ทันที่ชายหนุ่มคนนั้นจะก้าวพ้นประตูออกไป” หญิงสาวคนหนึ่งก็เดินสวนเข้ามา หล่อลอมสวมชุดไว้ทุกข์สีดำ ใบหน้ายังเปื้อนคราบน้ำตา ดวงตายังมีรอยบอบช้ำ

“อยากได้เวลาค่ะ สักสองปี ปีเดียวหรือเพียงครึ่งปีก็ได้” หล่อลอมพูดด้วยน้ำเสียงที่เศร้าโศก “ผมคิดว่าคุณคงมีปัญหาเกี่ยวกับเวลาในอดีต เหมือนคนอื่น ๆ” ชายขายเวลากล่าวขึ้น

“ค่ะ” หล่อลอมรับคำเสียงแผ่ว “คุณแม่ของดิฉันเพิ่งเสียชีวิตเมื่อสองวันก่อน ท่านดิกับดิฉันมาก เลี้ยงดูอย่างเอาอกเอาใจ แต่ดิฉันยังไม่ทันทำอะไรให้แม่ฉันได้เลย มีแต่ตั้งแต่ว่าร้องไห้ ท่านก็มาดอญจากไป”

“คุณเลยอยากซื้อเวลาที่ผ่านไป เพื่อทำดีกับคุณแม่ของคุณ”

ฉันนึกเวทนาหล่อลอมที่นึกคิดได้เมื่อสายไป ถ้าหล่อลอมคิดได้ก่อนหน้านี้ ก็คงไม่ต้องมาเสียสละขายตอนนี้ รูปหญิงจึงนึกย้อนกลับมาที่ตัวเอง คนต่อมาเป็นเด็กหนุ่มใบหน้าที่เขาขรึมอ่อนเยาว์ แต่ทว่ารอยความกังวลได้เริ่มเปี่ยม

“ต้องการเวลาเท่าไรดีครับ” ชายขายเวลาถามขึ้นก่อน “สองปี” เขายิ้มอย่างอ่อนแอเลย “ผมอยากกลับไปเลือกแผนการเรียนใหม่ ผมพลาดไปตอนนั้น บางทีผมอาจเริ่มต้นใหม่ด้วยดี จะได้เรียนวิชาที่ชอบแทนวิชาที่ไม่น่าเบื่อตอนนี่” แล้วเขาก็จากไป เมื่อได้สิ่งที่ต้องการแล้ว

ฉันเห็นชายขายเวลาหลับตาลง ในขณะที่กำลังเงินจางจากลูกค้า แต่เมื่อฉันขยับตัว เขาก็ลืมตาขึ้นแล้วหันมายิ้มให้ฉัน ดวงตาเขาอบอุ่น เป็นเวลานานเท่าไรไม่ทราบ ที่ฉันเฝ้ามองผู้คนที่เดินผ่านไปมา ซึ่งลืมนแล้วแต่มีท่าทีวิตกกังวล หมดหวัง เสียหาย เสียใจ แล้วก็มาซื้อเวลาไป เพราะว่าเขาพอเขาได้พลาดสิ่งที่น่าจะทำในอดีต

ชายขายเวลาปิดแฟ้ม พร้อมกับเบยหน้าขึ้นมาทางฉัน ลึกครู่จึงเดินมาหยุดตัวนั่งเก้าอี้ไฟฟ้าข้างๆ “จะปิดร้านแล้วหรือคะ” ฉันถาม “ครับ... ได้เวลาแล้ว”

“ขอบคุณมากนะคะสำหรับวันนี้” ฉันก็นจะต้องกลับเสียที แม้จะไม่แน่ใจว่าฉันจะกลับไปไหน... อย่างไร... “เชิญครับ ขอให้โชคดี คงใช้เวลาทุกวินาทีที่ผ่านมาไปอย่างคุ้มค่า ผมหวังว่า... คงจะได้เห็นคุณมาที่โต๊ะซื้อเวลา” เขากล่าวในที่สุด “ขอบคุณมากค่ะ ฉันจะไม่ลืมคุณ... และที่นี่” ฉันลุกขึ้นยืน หันโดนหันไปก็ด้วยรูป...

ฉันเดินขึ้นมารถขบวนรู้สึกที่แปลกใหม่ เลื่อมมือไปรูดผ้าม่านหน้าต่างสีครีม พบว่าห้องฟ้ายังไม่สว่างดี และโกกิ้งยังไม่ขึ้น ฉันลุกขึ้นเก็บที่นอนและกระโดดเข้าห้องน้ำอย่างสดชื่น แล้วถึงกลับเข้านั่งที่โต๊ะเขียนหนังสือตัวเดิม ซึ่งฉันไม่เคยจริงจังเลยมานานแล้ว คืออยากจะทำเพลงไปด้วยซ้ำ ถ้าไม่ติดอยู่ว่าจะหาเวลาสมาธิในการอ่าน

หนังสือ รูปหนึ่ง... ฉันรู้สึกดีใจที่ฉันยังมีเวลาเหลืออยู่ยังไม่สายเกินไปที่จะเริ่มลงมือทำอะไรๆ อย่างมีความหวัง ไม่เหมือนผู้คนเหล่านั้นที่ฉันพบในอาคารขายเวลา... ในความฝัน

“จงใช้เวลาทุกวินาทีที่ผ่านไปอย่างคุ้มค่า”

(จากหนังสือ : แม่พระยุคใหม่)

ประกาศ

สรุปข่าว

๐ วันกระแสเรือก (เก็บบุญ 2 ครั้ง)

วันอาทิตย์ที่ 29 พฤศจิกายน ค.ศ. 2009 ทุกมิสซาทางวัดจะเก็บบุญ 2 ครั้ง ครั้งแรกเพื่อช่วยเหลือกิจการของวัด ครั้งที่สองเพื่อช่วยเหลืองานด้านกระแสเรือก (เก็บแทนวันอาทิตย์ที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 2009)

๐ วันสุกัรตันเดือน - ประชุมกลุ่มผู้สูงอายุ

วันศุกร์ที่ 4 ธันวาคม ค.ศ. 2009 เป็นวันสุกัรตันเดือน ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เวลา 19.00 น. และขอเชิญผู้สูงอายุร่วมประชุมพบปะพร้อมกัน ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง เวลา 16.00 น. (สีโมงฮัน)

๐ รับศีลอภัยบาปครั้งแรกเด็ก ป.3

วันเสาร์ที่ 12 ธันวาคม ค.ศ. 2009 เวลา 9.30 น. จะมีพิธีโปรดศีลอภัยบาปครั้งแรกให้กับเด็กนักเรียนชั้น ป.3 ที่วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ขอให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้มาร่วมด้วย

๐ โปรดศีลล้างบาปเด็ก

วันอาทิตย์ที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 2009 จะมีพิธีโปรดศีลล้างบาปให้แก่เด็ก บุตรหลานของพี่น้องท่านใดที่ยังไม่ได้ล้างบาป ขอให้ติดต่อคุณพ่อเจ้าวัด เพื่อจะได้บันทึกเอกสารประวัติและชื่อพิธี ขอให้ติดต่อภายในวันเสาร์ที่ 12 ธันวาคม ค.ศ. 2009

ตอนโตเก่าที่สสาน

พี่น้องท่านใดที่ได้ชื่อชื่อก่อนโตเก่าที่กุสามจากทางวัดนักบุญโยเซฟ ช่องที่ 35, 36, 62, 63 ขอให้นำหลักฐานการชื่อชื่อดังกล่าวได้มายืนยันกับคุณพ่อเจ้าวัด

ปฏิทินมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	ธันวาคม 2009 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 29 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จ อุทิศแด่ โยเซฟ วีรตัน มหัทธมนวงศ์ สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน อุทิศแด่ กลารา วงเดือน วิริยะพันธ์	คุณชะโลม-คุณประเสริฐ วัด คุณไพศาล - คุณเรณูพร
จันทร์ที่ 30 19.00 น.	ฉลอง น.อัครูว์ อัครสาวก อุทิศแด่ คุณพ่อฟรังซิสโก อันเดรโอนี อุทิศแด่ สกอลัสติกา สละ แสงเทียน	คุณวิชุดา คุณเทียนชัย - คุณบุญศิริ
อังคารที่ 1 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จ สุขสำราญ เพื่อสุขภาพคุณจิต วงษ์สุวรรณ อุทิศแด่ ฟรังซิสโก อนันต์ เลาศิริ	ภรรยา - ลูก คุณอานนท์
พุธที่ 2 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จ อุทิศแด่ ยอห์น ซิม - มาริอา มาลี วงศ์จีน อุทิศแด่ มาริอา สำเนียง ศรีสงคราม	คุณปรานอม คุณสุภา
พฤหัสบดีที่ 3 19.00 น.	ฉลอง น.ฟรังซิส เซเวียร์ พระสงฆ์ องค์อุปถัมภ์มิสซัง สุขสำราญ พระสงฆ์และนักบวช อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระ	คณะเซอร์รา คุณรัชนี้
ศุกร์ที่ 4 19.00 น.	น.ยอห์น ขาวตามัสคัส พระสงฆ์และนักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร สุขสำราญ ผู้สูงอายุ อุทิศแด่ โยเซฟ เกษม-เทเรซา ยูพา ศิริโชค, ปุ๋ยดาตaylor อุทิศแด่ ยอห์นบอสโก ยุทธนา กำมัน	กลุ่มผู้สูงอายุ คุณพิทยา คุณจันทรา - คุณวีรยา
เสาร์ที่ 5 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จ อุทิศแด่ อันเดร ธวัชไชย แสงเทียน อุทิศแด่ ซิดเวีย ปิยาภรณ์ ศิริรัตนบุญชัย	ภรรยา - ลูก คุณนพรัตน์